

متن پرسش

سلام خدمت استاد طاهرزاده. بنده دختری بیست و چند ساله ام که دچار مشکلات بسیار روحی روانی شدم و علت آن را نیز رفتارهای والدین و به خصوص مادرم می دانم که در طول سالهای زندگی ام تا کنون بر سر کوچکترین چیزها فریاد می کشیدند که همیشه مرا اذیت می کرد و اعتراض می کردم اما فایده نداشت و این باعث شد که الان بعد سالها دچار مشکلات روانی بسیاری شده ام و مثلاً دیگر آرامش ندارم مخصوصاً وقتی که مادرم در منزل هستند هر لحظه احساس میکنم اتفاقی بدی خواهد افتاد در نتیجه همیشه ناآرام ام. بنده مادرم را مقصر این مشکلاتم میدانم -حتی مشکلات دینی هم پیدا کردم - و حالت نفرتی به ایشان دارم. چه باید بکنم و اصلاً چگونه از لحاظ معرفتی به مساله نگاه کنم تا ....؟ بنده تا حدی با مباحث معرفتی از جمله مباحث شما آشنا ام. با توجه به اینکه مادر نقش اصلی در تربیت دارند من احساس می کنم که من که چنین مادر ناآرامی و چنین خانواده متشنجی دارم نمی توانم آدم سالم و خوبی بشوم لطفاً مرا راهنمایی کنید که درست فکر کنم. آیا هستند کسانی که مادر خوب و خانواده خوبی نداشتند- مخصوصاً مادر- ولی آدمهای مومن خوبی شدند؟ لطفاً جواب مختصر ندهید چون فکر میکنم بیشتر مشکلاتم معرفتی است. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ما در روایت داریم اگر والدین شما هیچ کمکی به شما نکنند همین‌که مسیر ایجاد شما توسط خداوند هستند حقی به گردن شما دارند. از طرفی بسیاری از کسانی که به جایی رسیدند در درون همین مشکلات به جایی رسیدند. راه صعود شما اولاً: محبت به والدین تان است. ثانیاً: از تقصیر مادر تان بگذرید زیرا او مستضعف است. ثالثاً: در دل این ناآرامی‌ها گوهر صبر را به دست آورید تا راه‌های ناگشوده‌ی نورانی در مقابل تان گشوده شود. خوش‌خلقی و گذشت فراموشتان نشود. موفق باشید